

Škvořetice

Kraj: Jihočeský

Správní obvod: Blatná

Nadmořská výška: 458 m n. m.

Počet obyvatel: 299

Adresa URL: www.municipal.cz/skvoretice/

Okres: Strakonice

GPS souřadnice: 49.402409N, 13.949119E

První pís. zmínka: 1294 (729 let)

PSČ: 388 01

Historie obce Škvořetice

Od nepamětných dob vedla tímto krajem obchodní stezka - pokračování jedné větve staré Zlaté stezky, vedoucí přes Vimperk, Volyni, Strakonice a Sedlici. Odtud pak se snižovala do Škvořetic a pokračovala dále k buzickému hradu. Zde se dělila na cestu do Blatné a odtud dále na Nepomuk, a na cestu směřující do Myštic a dále pokračovala přes Březnici, nebo Mirovice na Prahu. Pochopitelně i při této cestě, spíše stezce, začaly vyrůstat krčmy - hospody i kovárny.

V Myšticích, podle nedoložené zprávy prý již na začátku 14. stol. přenocoval král Jan Lucemburský. A tak se lze domnívat, že i zde začala vyrůstat malá osada - pouze několik domů s krčmou a kovárnou. Tato osada, nazývaná Škvořetice, se připomíná písemně již v roce 1294 v soupisech desátků, odváděných kostelu mirotickému. V této době stála už zde také malá tvrz, obehnaná vodním příkopem, jejíž majitelé měli za úkol tuto stezku na svém území nejen udržovat, ale také střežit.

Budovatele tvrze, ani její první majitelé neznáme, ale lze se podle odvodů desátků do Mirovic domnívat, že již začátkem 14. stol. zde sídlil zemanský rod vladyků z Mirovic, kteří také vlastnili, dnes již dávno zaniklou tvrz v blízkých Pacelicích. Ale první nám známý Jan Mirovec ze Škvořetic se připomíná v letech 1397 - 1412 jako svědek při různých jednáních. Po něm jsou to z téhož rodu bratři Hurt a Ondřej. V roce 1454 prodává další člen tohoto rodu tvrz a dvůr Zdeňkovi ze Šternberka a Konopiště. Zřejmě majetkové poměry Mirovických nebyly tak dobré, že již v roce 1446 se připomíná jako držitel části vsi Beneš z Kalenic. Ten pak později kolem roku 1462 koupil zbytek vsi, i tvrz se všemi právy od ostatních držitelů. Poté vstupoval tento rod do dějin i života Škvořetic po dvě stě let. Syn Benešův Oldřich, velmi vzdělaný, bakalář na pražské univerzitě je známý svým satirickým listem, nazvaným Lucifer, ve kterém zejména napadá svého souseda Jaroslava Lva z Rožmitálu a na Blatné. Zemřel roku 1483 a je pochován v sedlickém kostele. Pak se ujímají držení Škvořetic jeho synové Zikmund, Bohuslav a Beneš. V dalších letech se opět vyskytují jako společní držitelé Škvořetic synové Benešovi bratři Jiřík, Jan a Zikmund. Nejstarší Jiřík, který byl bratry vyplacen, se pak stává od roku 1556 místopurkrabím pražského hradu, velmi důležitý úřad v celé zemi. I jeho syn Jan se stává zemským soudcem. Kaleničtí drželi Škvořetice i ve stol. 17 a byl by to dlouhý výčet jmen. Někteří z nich jsou pochováni v blatenském kostele a pod kostelními lavicemi v chrámové podlaze se dosud nacházejí jejich náhrobní kameny se znakem Kalenických - dva bývalí rohy. Jistě dobrým hospodářem byl i Jan Kalenický, který k dosavadnímu panství již na začátku třicetileté války získává statek Kožlí. Když pak v roce 1629 umírá, patřila mu nejen tvrz, ale i 7 vesnic. Jeho syn Jan Vilém však prodává v roce 1668 Škvořetice Jiřímu Františku Doublebskému, ale po čtyřech letech jej od něj zase kupuje zpět a po roce znovu prodává Škvořetice Ferdinandovi Antonínovi Malovci z Chýnova. Tento převedl škvořetický statek na svoji manželku Františku

Malovcovou, rozenou Villanovou, ale po její smrti v roce 1699 se našlo tolik dluhů, že statek byl zabaven a v dražbě prodán. V roce 1701 jej koupili poručníci nezletilých dětí po hraběnce Ernestině Serenyiové, která předtím koupila pro své děti již blatenské panství. Tehdy se panství škvořetické sestávalo ze zámku, dvora a vsi Škvořetic / 9 gruntů, 12 chalup /, Mužetic / 8 gruntů, 1 chalupa /, Lomu / 4 gr., krčma a 1 chalupa /, vedle byla zvaná chalupa "U Hutí" - dnešní Neradov. Dále sem patřily vesnice Dol / 2 gr. /, Pacelice / 6 gr. 3 ch. /, Míreč / 2 ch. /. Mezi sourozenci Serenyiovými pak došlo k dohodě, podle které blatenské i škvořetické panství bylo postoupeno hraběti Josefu Serenyiovi. Od té doby byla tato obě panství spojena. Josef Serenyi pocházel ze starého uherského rodu, který se usadil na Moravě již zač. 17. stol. Sídliil na Blatné, kde roku 1742 zemřel. Panství se ujala jeho manželka Marie Alžběta roz. Valdštejnová, pak spravovala obě panství až do své smrti 1787. Od jejích dědiců pak koupil obě panství v roce 1798 baron Václav svob. pán z Hildprandtů na Ottengausenu. Hildprandtové pocházeli z Bavorska, odkud přišli již koncem 16. stol. na dvůr Rudolfa II. do Prahy a od té doby sídlí v Čechách. Předposlední majitel panství blatenského a škvořetického Ferdinand Hildprandt předal škvořetické panství svému synu Karlovi. Ten pak prodal v roce 1937 zámek i panství pražskému advokátovi JUDr. Vladimíru Novákovi. Ten se přistěhoval a obýval zámek i se svou rodinou. Po roce 1948 byl pak zámek převzat státem a zřízeno zde železniční učiliště ČSD. Prvních několik let zde byli železniční učňové, pak ale brzy bylo zde zřízeno školící středisko pro pořádání odborných kurzů pro všechny obory u dráhy. přes letní měsíce byl zámek využíván dětmi železničářů, případně navrácen v restituci opět rodině Nováků, která zde již nebydlí, zámek zůstává prázdný, pouze zdejším zemědělským družstvem je využívána jeho kuchyně a jídelna.

